

A politikus és a nemzeti ünnep

Már korábban is megírtam, hogy a nemzeti ünnepeket a politikusok sajátos módon értelmezik. Azaz, hogy a politikusok minden sajátos módon értelmezik, s az ő értelmezésük távol van a normális értelmezéstől. A politikus vagy azért politikus, hogy sokat keressen, vagy azért, mert szereti a hatalommal járó előnyöket, az ismertséget, és az uram-bátyám adta „semmi sem lehetetlen”. Igaz, a politikus kiszolgáltatottja az utána jövő politikusként, aki örömmel rugdossa meg elődeit azokért a hibákért, bűnökért, amelyeket ő maga is elkövet vagy már el is követett. A politikus az emberi faj érdekes mellékterméke, mégis az emberi faj sorsa, lehetősége, élete függ olykor a politikustól.

Maga a politika is egy boszorkánykonyha, amelyben még az sem ismeri ki magát, aki benne van. Hát még azok, akik nem is látnak bele, mi történik a hatalmas, politikától bűzlő üstökben. Patkányfajok, krokodilfaj, és ki tudja még mi fő a kondérokban, amit majd rálöttyint a politikus azokra, akik rá szavaztak, és azokra is, akik nem rá adták a voksukat. Mert a politikusnak mindegy kit ér a bűdös lé, ő már politikus, megválasztott ember, tehát neki mindent szabad. És teszik is azt, amiről gondolják, hogy nekik szabad. Kinyilvánítják, hogy ők keresztények, és eme önmaguk által is elhitt hazugságra ráépítenek egy szervezetet, amely lehetőséget ad az uniós támogatások lehívására, és esetleg bezsebelésére. Persze távol állnak a kereszténységtől, de a politikusnak mindegy mit mond magáról, hiszen ő az első, aki el is hiszi saját hazudozását. És nekilát: leszól, beléptet, szervez, s a hitből, a zarándoklatból akar pénzt kisajtolni olyman gyurcsányos

recept alapján. Hiszen, ha megvan a szervezet, akkor lehet éves tagdíjat szedni. Az éves tagdíjat az önkormányzatok adják... persze azok az önkormányzatok, amelyeknek a vezetői benne vannak a szervezetben. A tagdíj nevelésesen kevés, ha azt mondjuk, hogy húsz forint lakosonként... de mennyi is az egy 35 ezer fős kisváros esetében?... Mindegy. A politikus számára két dolog egyáltalán nem lényeges. Az ígérete és a tisztessége.

A politikus kaméleonként változik. Neki nem azok fontosak, akik számítanak rá, hanem azok, akiktől remélhet valamit, akik által saját választói körzetében előnyöket szerezhet – magának. A politikus odafigyel az egy rendezvényre, ahol várják, s ahol beszédet is akar mondani, hiszen nemzeti ünnepre várják... majd aki meghívta, valamilyen kellemetlen oknál fogva nem tud jelen lenni, azonban van helyettese, és ott a sok ezer ember is, aki büszkén várja. A politikus azonban nem megy el, mert a másik politikus nem lesz ott...

Látszik tehát, hogy a politikusnak nem a nemzeti ünnep, nem az őt váró nemzet a fontos, hanem valami megfoghatatlan más dolog. A politikus, akinek példát kellene mutatnia emberségből, nemzetszeretettel, a jog tiszteletben tartásából, s az ártatlanság védelmének betartásából, fittyet hány mindenre, s menekül a semmi elől, illetve saját tisztessége elől, amely megkívánta volna, hogy ott legyen, amint szavát adta, s ne alázza meg azokat, akik várták. A politikus viszont megalázhat bárkit, letagadhatja ígéretét, szembeköpheti a nemzet ünnepét az ünneplőkkel együtt. Mert úgy látja, hogy valaki mellett nem szabad kiállnia, s ezáltal

nem áll ki nemzete mellett sem.

Ja, hogy a politikus a nemzetért politizál, hogy a haza érdekeit szolgálja, hogy számára a nép és annak érdekei a legszentebbek? Hogyne! Ez is igaz... A választások előtt. Hiszen ez a szabvány. Ígérünk, bekerülünk, hatalmunk lesz, és megtaposunk mindent és mindenkit, aki az utunkba kerül, vagy ellenkezik, vagy ellene tesz a pénzünknek, amit megszerezhetünk.

Igen. Az egyik kormány-politikus egy törbeccsált, de feltehetően ártatlan polgármester mellett nem áll ki, a másik politikus egy egykori szekushoz jár ingyen vadászni, s ennek fejében hatalmas állami pénzeket juttat neki... mert kell az összefutás, a testvérvárosi kapcsolat – az ingyen vadászat, az ingyen szállás, a székely köményes...

Ilyen forma tehát a mindenkori politikai elit. Nem a nemzet, az ünnep, a haza, a nép, a hit és az erkölcs a fontos, hanem a politikai előny, a sajátos értelmezés, a hatalom. S mert ilyen a politika, és ilyen a politikus, ezért nem megyek legközelebb szavazni. Mert belőlem vén fejemre bohócot, még egyszer egyetlen politikus sem csinál. Szavazzon majd az, akihez az én pénzem is ingyen jár, aki vadászni, s akik családokat a politikában, mert ígéretét nem tartotta meg, s nem mondta el a beszédét, noha az ágyúöntőről elnevezett díjat zsebre vágta... De miért is kap díjat a politikus a határon túl, ha nem is tett semmit érte? Hát mert ott is politikusok vannak, s nekik ez jelenti a hasznot. Mert egymás seggét nyalni, és együtt hazudozni a jó pénz reményében, mégha kellemetlen is, de megéri... – de csak a politikusoknak.

Stoffán György

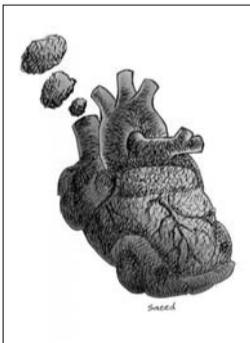
A Magyar(talan) Tudományos Akadémia tételeivel ellentétben...

Le kell írnom, hogy a politikától annyira megcsömöröltem, hogy nem tudok már írni róla. Egyszerűen, nem látok egy hiteles embert, hiteles erő, akiről írni lehessen az utólagos szégyenkezés esélye nélkül. Viszont van egy olyan érdeklődési köröm, melyben nem csalódom, örömmre szolgál a vele való foglalkozás. Ez a magyar nyelv.

A magyar nyelvet sárba taposó, eredetével gúnyolódó, majd minden szavát idegenből származtató Magyar(talan) Tudományos Akadémia tételeivel ellentétben a magyar nyelvvel való megbizonyítható, hogy szinte érintetlen ősi alakban él most is. Rengeteget foglalkoztam vele az utóbbi években, és szerénytelenség nélkül állíthatom, hogy oly dolgokra jöttem rá, oly dolgokat fedeztem föl, melyek teljességgel megváltoztathatják a magyar nyelv kutatási irányát, és a többi nyelv iránti kötődésének kiértékelését.

A magyar nép is megcsömörölt a politikától, ébresztőként talán inkább nyelvnek egyedülállóan csodálatos voltával, ősiségével lehetne ébreszteni.

pálinka – Borból, cefréből lepárlással készített, 40 – 60% alkoholtartalmú szeszest ital. [szlovák] A pálinka szó eredetét nincs miért vitatnia senkinek, hisz az igazolhatóan magyar szó. A CzF Szótár szerint a linka, linkó, linkás ingoványos talajt jelent. A palánk szónál is említettem: az nk páros a nem teljes érték jelölője. A leng, kileng, ingó, ng párosa az nk > ng váltása, bizonytalan, ingó járás. A szó eleji pá? A p a b hang zöngétlen párja. Aki kissé több pálinkát iszik, néha kileng vagy beleng, bólongat, bólingat, pálingat, de inog alatta az anyaföld, így néha a palánkon, máskor az orrán támaszkodik. A pálló, pállik, vagyis füled, erjed, vagy a párolog szavak utalnak a cefre erjedési, főzési műveletére, mely nyomán előállítják a pálinkát. Am neve lehetett valaha bólinga is, mert hiszen a szóban benne van a következmények teljes leírása. A g és k hangok váltását ismerjük. Az in kedélygyök a finom, csintalan és más szavakban, de az inog, hinta szavakban az ide-oda mozgás gyökszava is. Bólingat, pálingat, mindenképp megingat a pálinka. A CzF Szótár szerint: „Eredetileg szláv szó, s 'égettet' jelent, pálim = égetek; honnan égettbor-nak is nevezük.” A pálló, pállik, párolog magyar szavakból ered a szlovák pálim, vagyis az sem saját szavuk, hanem a

magyar nyelvből átvett. A pálinkának semmi köze a szlovák nyelvhez eredet szempontjából. Hol voltak a tótok – néhány száz éves nyelvű nép – az első pálinka főzősekör?

paprika – Halványsárga vagy zöld, éretlen piros terméssű fűszernövény. [szerb-horvát] A lexikonok dél-amerikai eredetű növényként írják le, melyet elsőként Kolumbusz orvosa hozott Európába. Hogyan lett magyar különlegesség? A mára már nyilvánvalóvá vált igazság, miszerint az inkák, kecsuák magyar nyelvű népek voltak, tehát alkati, belső szervei felépítésük hozzánk hasonló, s mivel ők szerették, kívánták, használták, szervezatiüknek, belső szerveiknek szükségük volt rá, így a magyarság rálelvén, és ugyanolyan belső szervei felépítéséből eredően rendkívüli szükségét érezte, meglepő gyorsasággal általánosan átvette, konyháját teljesen erre építette föl. Úgy tűnik, mintha ez már megvolt nekünk valaha, de ekkor találtunk rá újra, s mivel élettani igény volt rá, villámgyorsan terjedt a magyar konyhákban. Ezt a megnevezést nem is torzítják el más nyelvekben sem, mivel meghatározó magyar konyhaművészeti szakkifejezés, magyar konyhára jellemző, úgynevezett hungarikum. A nevével írtak, mondtak már ilyent-olyant. A szerkesztők eredet megállapítása szándékos ferdtítés, mellyel paprikajancsiként teljesen lejáratták magukat, e szempontból nem szabad komolyan venni őket. A szegedi ferencesek, tehát papok kertjéből terjedt el az országban, és mondják, hogy csípőssége miatt pap ríkató-nak nevezték. A pr párost véve alapul kapcsolatba hozható a tűzzel, perzs, (románul ardei, arde – ég), a színnel: pír. (A pr az apró szó tengelye az örölt, aprított, porított értelmét is adja.) Az r hang ösztönösen ajakra törő hang az erős dolgok tapasztalásánál. Az ik gyök jelenléte gyors mozgásra (csípés) utal: iklat. Pap ríkató? Egyszerű, de meglehet. Az összes elnevezéseket nyelvünkben egyszerű emberek adták ötletszerűen, pillanatnyi benyomás, látvány, érzés alapján, mint mindennek a történelem folyamán, nem hívtak tudálékos, okoskodó nyelvészeket. Nem volt szükség rájuk. A nyelv belső, íratlan hangzástörvényei meghatározott kereten belül megfelelő teret adtak a szóképzésre.

paraszt – Földet művelő, mezőgazdasági munkát végző személy. [szláv] A CzF Szótár írja: „Mennyiben a paraszt földmivelőt jelent, gyökre egyezik vele parlag.” Vagyis a paraszt a parlag embere. Ezt bizonyítja a parlag rl párosa is, mely a mezőgazdasággal kapcsolatos szavak értelmi meghatározója. Többek közt: bér-lő, bírlal, érlel, gerle, gyarló, őrlő, pazarló, porlad, sarló, tarló, tárló és mások. Ugyanakkor a paraszt szóban levő szt páros is értelemhordozó e témában. Lám: az aggasztó időjárás az asztagba rakott gabona, a család asztal, a téasztát dagasztó asszony, a kádat, csebert a kútnál degesztő gazda, az emesztő gondok az esztendő munkájának hozama végett. Ha kell fagyasztó hideg-

ben is helyt állni, rettegni a természetfosztó fagytól, várni a rügyfakasztó tavaszt, a fűnövesztő nyarat, hogy a jó legelőre hajtsa ki a pásztor a tehéncsordát, vagy a havasra a juhokat. Várni a betakarítást, hány kereszt búza, árpa, rozs, zab lesz, lesz-e elég kenyérliszt, mennyit omlaszt a cséplőgép? Télen az asszonyok az osztovata lábbitóját tapossák, hogy legyen posztó ruhára. Tisztelni kell a földet művelő parasztot, mert nélküle nincs élet! Nos ez csak ízelítő, mert még lehetne sorolni. És ezt a szót mondják szlávoknak? Röhej!!

paszuly – Bab. [szerb-horvát < görög] A paszuly szó és változatai több jelentést takarnak, mivel a p és f, lévén ajakhangok, néha fölcserélődhetnek. Ez az idegenbe átmert alakból látszik. A görög fasólia, török fasulye szóalakok a fa gyököt örökítették meg. Felső-Háromszéken is faszulyka a neve. Ez összetett szó. Ismert a bab, fuszulyka, faszulyka kapaszkodó tulajdonsága, fára mászó. Az ősmag(yar)-nyelven a kúszás fordítottja is használatos volt, és a szu gyök bővítőménye lágy hang volt, néha j hang, máskor l. Egyik példája a szulák, mely szintén kúszónövény. Idegen nyelvekben, így például a románban suie (szuje) – fel-emelkedik, felmászik, ez ősmag(yar)-nyelvi eredetű szó. A fára mászó paszuly fuszulyka faszulyka a török, görög, román és más nyelvekben fasulye, fasólia, fasole. Letagadhatatlan a magyar eredet! A mi paszuly szavunk a kapaszkodó, tápászzkodó pasz gyökéből indul, de a 'hová mászol, mászul' szuly gyöke is bele-száradt a szóba. Tehát ne nézzük le azt az embert se, aki fuszulykát, netán faszulykát mond, mert ő még Ádám, Nőé nevű ősei nyelvén beszél. A CzF Szótár-ból: „Némely tájakon fuszuly, fuszulyka, melyből azt is lehetne következtetni, hogy eredetere nézve am. foszol vagy foszló, t. i. mint hüvelyes vetemény, éréskor hüvelyéből önmagától kifoszlik.” Nos, ez is hozzátartozik.

példa – Követendő cselekvés, magatartás, személy, közösség. [német] A magyar példa szóösszetétel. A pél és da. A da az ad gyök fordított alakja: da, példa. A pél a cél gyökből ered hangváltással, a p hangnak a ponthelyzetet jelölő értelme alapján (kép) lett pél, a pont a cél, melyre tekinteni, s melynek irányába lépni kell, mert az ott életcél (lép – pél). Miért? Mert az él ősgyök a legfontosabb gyök, az étellel kapcsolatos kifejezésekben: élet, élés (élelem), lé (folyadék), leh, lég (levegő), a fokozás leg szava is mind e két hangból álló ősgyökre épülnek. Mind a cél, mind a példa szavak az étellel kapcsolatosak. Célkép adva: példa. Az ld párossal: föld, zöld, áld, boldog, old. Rossz: koldul, üldöz. Nem német szó! Az ld páros megadja a származás irányát – innen oda. Megfejelehetjük e bamba németező sületlenséget az alábbi CzF Szótár-ból vett idézettel: „Némelyek a hangot tekintve a német Bild szóval rokonítják. Azonban a rokon mongol és kalmuk nyelvben is megvan: bilder am. alak [...], melyet, hogy a mongolok is a németből vettek volna által, nem hihetjük.” Minden további magyarázat fölösleges.

Kolumbán Sándor